

ב"ה

פרשת ראה

והיה המקום אשר יבחר ה'
דברים יב, יא.

למה לא נזכרה ירושלים במפורש בתורה

בפרשת ^[1]היום נאמר^[2] "והיה המקום אשר יבחר ה' אלקיכם בו לשכן שמו שם שמה תביאו וגו'", ומפרש רש"י שהכוונה היא על ירושלים.

והקשה בספר החיים (לאחי המהר"ל) בחלק גאולה וישועה^[3]: למה לא נאמר בשום מקום בתורה "ירושלים" בפירוש, אלא רק סתם – "המקום אשר יבחר ה'?"

ומתרגן, ש"בכל מקום מוקטר מוגש לשמי"^[4], היינו, שלא דוקא בירושלים, אלא בכל מקום שיהודי מתפלל להקב"ה, הרי זה מקום שהקב"ה בוחר בו. ולכן מתפללים לצד ארץ ישראל, לצד ירושלים, לצד המקדש, לצד קדשי קדשים ולצד הארון^[5], כיון שגם בכל מקום, אפילו בחוץ לארץ בגשמיות, ישנו הענין דירושלים.

ומה שאמרו "כל הדר בחוץ לארץ כאילו אין לו כו"^[6] – ממשיך בספר החיים – הרי זה "הדר" דוקא, ד"דר" פירושו בקביעות, היינו, שיושב בחוץ לארץ בקביעות ולגמרי אינו חושב אודות הגאולה, אבל כאשר גם כשיושבים בחוץ לארץ חושבים אודות משיח וארץ ישראל, וכמו בשעת התפלה שפונים לצד ארץ ישראל, אזי בכל מקום שבו נמצאים הרי זה המקום אשר יבחר ה'.

ישנם^[7] כאלו שמטעים אותם והם מפרשים את הענין ד"דר בארץ ישראל" כפשוטו, ונוסף לכך – באופן של גסות וחומריות, עד שנעשה אצלם היפך פסק התורה.

הרמב"ם פוסק בהלכות דעות^[8] שכאשר יש לפני האדם שני מקומות, מקום אחד הוא מקום ישוב, אבל במקום זה יש להתיירא שמא יסירו אותו מדרך היהדות, ואילו המקום השני הוא מדבר – הרי לא זו בלבד

שלכתחילה צריך לבחור את מקום המדבר, אלא אפילו אם נמצא כבר במקום ישוב, עליו לברוח משם למדבר.

הדברים אמורים בנוגע בריחה למדבר, ומכל-שכן בנידון דידן – שלכתחילה אסור לבחור מקום כזה שבו יכולים להסיר אותו חס ושלום מדרך הישר.

אלא מאי – טוען הוא – הגמרא אומרת "כל הדר בחוץ לארץ כו", הנה הכוונה בזה היא לדירת קבע דוקא, אבל כאשר מחכים למשיח, ותיכף כשיבוא, מוכנים לעזוב את כל ה"זבת חלב ודבש" שבחוץ לארץ – אלו שחושבים שיש להם זאת – כיון שרצונו בקיום היעוד^[9] "מלאה הארץ דעה את ה' כמים לים מכסים", אזי גם כאשר נמצאים בחוץ לארץ הרי זה המקום אשר יבחר ה' אלקיך בו, וגם כאן יכולה להיות עבודת הקרבנות ברוחניות, "את עולותיך ואת שלמיך"^[10], העליות שלך והשלימויות שלך על המזבח^[11].

וזהו ההוראה שצריכים להפיק מפרשת היום – ש"בכל המקום אשר אזכיר את שמי" הרי זה ארץ ישראל, וזהו בכחו של כל יהודי לפעול שהדבר יהיה בגלוי, וזהו הענין של משיח הפרטי^[12], שיפעל גם ביאת משיח הכללי, שכל בני ישראל ילכו לארץ ישראל הגשמית יחד עם משיח צדקנו.

קטע משיחת כ"ף מנחם אב, רשימת השומעים בלתי מוגה.
תו"מ ה'תשט"ו ח"ב ע' 262.

[1] מכאן ועד ס"ו ס"ג – הוגה ע"י כ"ק אדמו"ר שליט"א (באידית), ונדפס בלקו"ש ח"ב ע' 617 ואילך. במהדורא זו ניתוספו בשוה"ג כמה ציוני מ"מ ע"י המו"ל.
[2] פ' ראה יב, יא.
[3] ספ"א.
[4] מלאכי א, יא.
[5] שו"ע ואדה"ז או"ח רסצ"ד.
[6] כתובות ק', ב.
[7] ראה גם לעיל ע' 188 ואילך. וש"נ.
[8] רפ"ו.
[9] ישעי' יא, ט. וראה רמב"ם הל' מלכים בסופו.
[10] יתרו כ, כא.
[11] ראה לעיל ע' 131. וש"נ.
[12] ראה תניא אגה"ק ס"ד.

פרויקט זו נוסד בימי השבעה לזכרון ולעיני הרב גבריאל נח וזוגתו רבקה הי"ד
- שלוחי כ"ק אדמו"ר במומבאי, אינדיא

נדפס ומופץ ע"י הרה"ת ר' שלמה לרר ומשפחתו שיחיו
שלמה נחמ"ה, צבי"ה זלאטע רייזל, שמואל, מנחם מענדל, ישראל אריה לייב, יוסף יצחק,
שניאור זלמן, חיה מושקא, אברהם דוד, אהרן, חנה